

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ívamáli?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meiríkostnað fyri lýsaran.

Hotel Føroyar tikið í nýtslu

Nýggja Hotel Føroyar varð tikið í nýtslu mána-dagin. Nú vigslan av Norðurlandahúsinum nærkast er stórir gravgangur eftir hotelrúmunum.

Týskveldið var stór samkoma á hotellinum fyri meira enn 300 inn-bodnum gestum.

Á samkomuni sang m.a. Studentasangkórið, stjórnað av Eyðun Sørensen. Kórið framferdi »Fjalla-landið« ið eru tilsamans seks sangir, sum Sigmund Poulsen hevur gjørt orð til og Jon Waagstein Rasmussen lag til.

Vit prenta sangirnar úr Fjallalandinum:

Drekastevni

Sí! Bára brýtur brøtt um bógv,
tey sigla Atlantshav.
Sí! Drekastevni ploga sjógv,
og Noregs fjall fer í kav.
Sigla út — slíta band
við sitt fedranna land.
Stevna út í Atlantshav
við áratøkum — segl í rá
móti oyggjum, frælsi at ná.

Hoyr! Vindsins suð í mastur hátt
og sjóð um stevni og kjøl.
Hoyr! Bylgjusjógv á stjørnunátt
og skvatl frá stýrisvøl.
Fram í logn og í ódn
menn og kvinnur og børn
stevna vestur Atlantshavn.

Stevna fram — finna land,
seta skútu á sand
niðan fjall og gronu skor.
Á fuglarok og fiskimíð
funnu forfedrar foroyinga frið.

Stormurin

Hvitur hvøld um husahorn
— landnyrðingurnordan.
Hotta handan svørtu skýggj
— kavafok og toran.
Villur, vátur — ylr hátt
— spællir hátt
— heystarnátt
fyri vetur boð rann
landnyrðingurnordan...

Vallarin

Heldur hond við ennið,
skoðar upp í heiðan himin hátt,
styðjar stav á stein
og starir upp í blátt...
brósar blítt at kátum
fuglaflokkum — flúgva yvir fjøll,
skoðar bláan hamar,
á og grónan vøll.

Vallar fram at bygdum
yvir skarð og mýrisnipuleið
eftir fløtu — inn í
djúpan, dimman dal
fram við varðum móti
bygdagørdum, út á grónan teig
gjøgnum spógvasang
og summarsólarspæl...

Spógvin og sóljan

Spógvin letur,
spógvin setir,
ljóð á kvøldsins nótablað
treður lættur mýridans,
bindur kvøldartónakrans.

Sóljugullið,
sóljugullið,
stjørnustov á summarfold,
reyður himmal — kvøldarstund,
sóljur standa náttarblund.

Náttin andar
— náttin gandar,
dregur andan sandi á,
hulduskugga fjallið ber,
skoðar flóð um fjørusker.

Pilturin

Við hagaánna gongur piltur,
fiska síl, fiska síl, spæla veiðumannalív!
við slátráðu og við maðki,
í bandi slúðraknú.

I skýming leiðin ber at húsum,
sigla heim, sigla heim, sigla heim at landa fong!
við gjarðarskipi fylt við grúsi.
So inn — í heita song...

Stálstevni

Við hond á skiparóðri
hann starir gjøgnum brúgvarrút
og minnist, tá teir fóru
av heimafríð út.
Sigla heim til vív og fjallaland
til barnalátur heim!
Til stillar, eyamar letur,
til sælan barnagleim.

Við trolspæl, bumm og lemmar
á koldum dekki vetrardag
— myrkur, frost og longsul
— nú sigla teir avstað!
Sigla heim til lív og fuglasang,
til hjartans bústað heim!
Til dunnur, hosn og tráðu,
til summargrónan teig.

Við fari stinnum, sterkum,
sum tungan andar aldusjógv;
í last er lokna verkið
og salta rok um bógv.
So djúpan setir stavnastál
við kós um aldur
av Noregs fiskileiðum
at Foroya gronu líð.

— Góðan dag, gamli maður!
— Góðan dag, hann sjálvur, tú skuldi væl ikki itið Peer,
ha?

— Jú, so siga tey!

— Lukkutíð fyri meg; tað er akkurát Peer Gynt eg skal
hava fatur á í kvøld; eg stoypi knappar, og tú skal í
bráðpannuna hjá mær!